

Temps era Temps
Josep Bayerri Raga

ELS PRIMERS RECITALS DE RAIMON A TORTOSA

Òmnium Cultural ha decidit atorgar el 47è Premi d'Honor de les Lletres Catalanes al cantautor valencià Raimon Pelejero Sanchis (Xativa, 1940). Raimon, llicenciat en Filosofia i Lletres i intel·lectual de fina factura és un dels exponents més clars de la universalitat de la cultura catalana; per això ha estat menyspreat per l'oficialitat valenciana vinculada a l'espanyolisme provincià mes ranci i ignorant.

Raimon va cantar en públic per primera vegada el 15 de desembre de 1962 al petit auditori del Forum Verges a Barcelona, pertanyen als jesuïtes. Va interpretar la seva emblemàtica cançó "Al vent" que esdevindria un himne; animat pels seus amics va gravat el seu primer disc un sigle que obtingué un èxit immediat a tot l'estat en uns moments en que es feia ja palesa la lluita antifrancuista per la democràcia. Pocs mesos després, pel juny de 1963 va actuar per primera vegada a Tortosa. Fou al Patronat.

El "Patronato Escolar Obrero de la Sagrada Familia" era un centre recreatiu i cultural pertanyent a l'església amb fama d'estar vinculat al carlisme; aleshores un dels pocs llocs d'acolliment per als joves tortosins. Situat al bell mig de Tortosa, vora la plaça de l'Àngel, hi havia un petit bar, billars, ping-pong, tele, biblioteca on es podien llegir alguns diaris, sala de jocs, unes balconades immenses al carrer Mercaders i al carrer sant Blai, dues sales de cinema, per als grans i per als petis, que feien sessions els diumenges a la tarda, i canxa de basquet al pati on s'accedia des de la pujada de Sant Francesc. Al pis de sobre eren els despatxos dels moviments cristians de joves.

Fundat el 1908 amb la finalitat d'organitzar la joventut per a la seva militància cristiana, l'agost de 1960 fou designat director mossèn Joan Antoni Martínez. Ell va promoure que un grup de joves de 16 a 20 anys s'incorporessin a l'entitat i el Patronat inicià un canvi profund, integrant gent que no encaixava en una societat molt controlada a una ciutat conservadora com Tortosa. En poc temps, el Patronat esdevingué un punt de trobada per als joves tortosins, molts dels quals no eren socis, capaç d'acollir des dels impulsors de canvis dins els moviments cristians, fins sensibilitats obreristes o noies i nois senzillament interessats per activitats d'esbarjo. Des de les seves vessants social, cultural o religiosa a principis dels seixanta mobilitzava els sentiments de canvi del sector juvenils residents a la ciutat.

Des de feia poc, el Patronat organitzava revetlles i festes estiuenques que se celebraven al pati. S'escoltava musica, es xerrava, es feien relacions i es ballaven "sardanes", per que el ball "agarrat" estava prohibit per la moralitat en considerar-lo pecaminós. Invitat per mossèn Joan la revetlla de Sant Joan de 1963 va venir Raimon en la seva primera actuació a Tortosa quan era encara poc conegut. Arribà amb el tren de la nit, fa o no fa a les 11, ell sol amb la seva guitarra sota el braç. Després d'actuar i prendre la coca, un petit grup l'acompanyarem tot fent hora per que agafés el tren de les 3 de la matinada cap a València. Asseguts a una taula del bar Chicote, que no tancava en tota la nit, ell tocà la guitarra i tots cantarem a cor "Al vent" i altres cançons.

L'any següent tornà, aquesta vegada invitat pel Club Universitari. Es celebrava el II Festival de Teatre de Tortosa al pati de l'Institut al carrer Moncada, dedicat al quart centenari del naixement de Shakespeare. L'Escola d'Art Dramatic "Adrià Gual" comandada per Ricard Salvat va estrenar a Tortosa la traducció al català que Josep Mª de Sagarra havia fet de "El Mercader de Venècia"; el segon dia va actuar l'Agrupació

Dramàtica “Gil Vicente” que dirigia Feliu Formosa, amb obres de Brech i O’Casey; i, el darrer dia dedicat a la cançó catalana fou un recital de “Els setze jutges” i Raimon. En un any s’havia fet famós després d’haver guanyat, el setembre de 1963 el Festival de la Cançó Mediterrànica cantant “Se’n va anar”, el que suposà una veritable revolució per que la gent sortí del festival cantant-la a viva veu quan el català era encara una llengua prohibida públicament. Raimon, va musicar poemes d’Espriu com “Inici del càntic en el Temple: “Ens mantindrem fidels per sempre més al servei d’aquest poble”.

Foto: Una foto de Raimon dels primers anys.

Text del peu: Quan, des del Patronat o des del Club Universitari, la joventut de Tortosa es mobilitzava, Raimon estava present.